

Thất Tuần Suy Tư

Một vài tôn giáo ở Châu Á có tục lệ gọi là “Thất Tuần” (49 ngày) cho người mới quá vãng. Ngay cả người Việt Nam theo “đạo” thờ Ông Bà cũng thực hành tục lệ này.

Người Công Giáo chúng ta hoàn toàn không có tục lệ “Thất Tuần”; thế nhưng, nhưng người Công giáo thường có thói quen cầu nguyện liên tục thật nhiều ngay sau khi có người thân mới qua đời. Người Công Giáo tin rằng: linh hồn không bao giờ chết, và không bao giờ đầu thai. Đối với người Công Giáo, CHẾT LÀ XONG, linh hồn của người chết không còn làm gì được cho chính mình nữa, mà phải cậy nhờ vào những người đang sống cầu nguyện giúp cho. Niềm tin của người Công Giáo tin rằng, ngay sau khi linh hồn lìa khỏi xác, nếu sạch tội thì linh hồn sẽ được lên thẳng Thiên Đàng hưởng Nhan Thánh Chúa; nếu có tội trọng mà không biết ăn năn hối lỗi trước khi

chết, thì sẽ sa hỏa ngục đời đời kiếp kiếp. Đã là con người, ai cũng có những lỗi phạm, vì thế, mặc dù đã xưng tội, đã được Linh mục đại diện Chúa tha các tội, nhưng chỉ được tha tội mà thôi, còn “vạ” thì vẫn phải trả; do đó, đa số các linh hồn sau khi chết phải ở một nơi gọi là “luyện tội” để được thanh luyện tinh tuyền trước khi được hưởng Nhan Thánh Chúa. Ngay cả những người đã có một cuộc sống tội lỗi khi còn sống, nhưng trong cơn hấp hối, nếu thật tâm hối cải ăn năn trở về với Chúa, vẫn được Chúa xót thương, bằng chứng là chuyện “KẸ TRỘM LÀNH” cùng bị đóng đinh với Chúa trên thập giá, và đã được Chúa hứa ban hưởng phước trên Thiên Đàng, vì người này biết ăn năn hối cải trong giờ lâm chung. Tóm lại, với lòng nhân hậu, nhân từ, đại lượng của Chúa, có thể nói đa số đều được ơn trở lại, và được ơn thống hối trong giờ lâm chung; vì thế, chúng ta cũng không thể xét đoán ai được cứu rồi, ai không được; ngay cả Giu-đa, kẻ bán Chúa, ngã lòng trông cậy vào Chúa đến mức đi treo cổ tự vẫn; thế nhưng, đâu ai biết được trong lúc dây dựa khi dây thòng lọng cuốn chặt cổ, nếu Giu-đa biết hối lỗi, thì Chúa vẫn thứ tha. Tuy nhiên, nếu kẻ nào vẫn cứng lòng không tin vào lòng nhân từ

của Chúa trong giờ lâm chung, giờ Chúa gọi, thì thật tội nghiệp cho linh hồn của kẻ đó.

Khi Chúa Giê-su tắt thở, trút linh hồn trên Thánh giá, Chúa đã về Trời với Chúa Cha ngay khi đó. Chỉ thân xác của Chúa mới còn treo lại trên cây Thánh giá, và sau đó được an táng trong mồ, ba ngày sau sống lại. Sau khi Chúa sống lại, Ngài đã hiện ra nhiều lần, nhiều chỗ, nhiều cách, trong khoảng 40 ngày; cuối cùng, Ngài đã “lên Trời” trước mặt các môn đệ, mục đích là để chính thức cho các tông đồ biết rằng Chúa không còn ở trần gian bằng xương bằng thịt nữa, để các ngài trở lại cuộc sống thường ngày.

Cũng vậy, là người Công Giáo, chúng ta không thực hành tập tục “**Thất Tuần – 49 ngày**”. Chúng ta tin rằng, Bố đã được Chúa gọi về, giờ đây hoặc là Bố đã được hưởng Nhan Thánh Chúa trên Thiên Đàng, hoặc là Bố còn đang ở luyện tội. Chính vì không biết rõ Bố hiện ở đâu, cho nên chúng ta cần phải cầu nguyện cho linh hồn của Bố. Người Việt Nam thường có tâm tình tưởng nhớ Tổ Tiên, vì thế ít

nhiều tập tục của người Việt cũng ảnh hưởng đến chúng ta; đặc biệt là vì sự tưởng nhớ tiếc thương người thân mới quá vãn, cho nên **chúng ta có cảm giác vong linh người quá vãn còn phảng phất đâu đây; chứ thật sự, với niềm tin Công Giáo, linh hồn người chết chỉ ở một trong ba nơi: Thiên Đàng, Luyện tội, hoặc hỏa ngục mà thôi.**

Chúng ta **không thực hành Thất Tuần 49 ngày**, nhưng chúng ta **thực hành thói quen cầu nguyện liên tục một thời gian dài sau khi có thân nhân qua đời**. Thời gian đó là bao lâu? Chúng ta có thể lấy con số khoảng 40, như con số 40 ngày mà Chúa lưu lại với các tông đồ sau khi Chúa sống lại và trước khi Chúa về Trời. Việc cầu nguyện liên tục như thế này, rồi cũng phải đến lúc kết thúc, để chúng ta trở lại cuộc sống thường ngày. Dù kết thúc cầu nguyện liên tục, nhưng chúng ta vẫn có thể cầu nguyện bất kỳ lúc nào có thể, bất kỳ dịp nào có thể. Tóm lại, **cầu nguyện “thất tuần” mà chúng ta nói ở đây, chỉ mang ý nghĩa là cầu nguyện liên tục một thời gian dài**

sau khi có thân nhân mới từ trần, chứ hoàn toàn không mang ý nghĩa “thất tuần 49 ngày” của các tôn giáo khác.

Sau khi Bố đã được an táng cạnh Mẹ vào Thứ Bảy, ngày 9/3/2014, các con cháu liên tục đọc kinh mỗi ngày tại nhà riêng, và tập trung tại nhà Tuyên vào mỗi tối Thứ Bảy để đọc kinh chung, trong vòng 7 tuần, để liên tục cầu nguyện cho Bố. Dưới đây là “Thất Tuần Suy Tư” sẽ được ghi lại vào mỗi tuần.

Tuần thứ I – 15 Tháng 3, 2014

Hôm nay đúng một tuần Bố đã được chôn cạnh Mẹ. Mừng vì Bố không còn đau đớn thể xác; mừng vì Bố đã được yên nghỉ sát cạnh Mẹ; thế nhưng, với bản tính con người, con cháu vẫn nhớ thương Bố da diết. Đã là con người, ai cũng có những lầm lỗi; vì thế, việc con cháu có thể làm cho Bố lúc này là tiếp tục cầu xin Chúa thứ tha những lầm lỗi của Bố khi ở trần gian, để được Chúa sớm đón về hưởng Nhan Thánh Chúa.

*Bố đã ra đi được bảy ngày;
Lòng thương tiếc nhớ vẫn còn đây;
Cầu xin Chúa thứ tha lầm lỗi;
Sớm đón hồn lên hưởng Nước Ngài.*

Tuần thứ II – 22 Tháng 3, 2014

Mới đó mà BỐ được an táng đã hai tuần rồi. Chứng kiến cảnh BỐ đau đớn trên giường bệnh, các con chỉ cầu xin BỐ được Chúa chữa lành phần xác lẫn phần hồn. Giờ BỐ đã được Chúa gọi, cất đi mọi đau đớn thể xác; con cháu mừng cho BỐ, nhưng vẫn nhớ thương không nguôi... Thế nhưng, với niềm tin tôn giáo, tin vào Chúa Phục Sinh, con cháu chỉ còn cách siêng năng cầu Chúa sớm cho BỐ được hưởng Nhan Thánh Chúa đời sau.

*Hai tuần thoát vút, quả là mau;
Chúa cất đi rồi, hết khổ đau;
Vạn nhớ ngàn thương, xin khẩn nguyện;
Mong xem thấy Chúa mãi đời sau.*

Tuần thứ III – 29 Tháng 3, 2014

Con cháu đã liên tục cầu kinh cho BỐ suốt ba tuần qua; lời kinh tiếng hát vang lên như những vòng hoa dâng lên Chúa, xin Chúa đoái thương Linh Hồn Đôminicô, cho lên hưởng Nhan Thánh Chúa.

*Hai mươi một buổi đọc kinh qua;
Tiếng hát lời kinh tựa những hoa;
Lạy Chúa xin thương hồn của BỐ;
Đưa lên hưởng phúc cõi Thiên Toà.*

Tuần thứ IV – 5 Tháng 4, 2014

Đã bốn tuần trôi qua, kể từ khi Bố được yên nghỉ cạnh Mẹ. Bố Mẹ không còn những vất vả ở trần gian nữa. Với niềm tin vào Chúa Phục Sinh, với cuộc sống giản dị ngay lành của Bố Mẹ nơi trần thế, con cháu tin rằng Bố Mẹ đã được; nếu chưa thì chắc chắn sẽ được Chúa thưởng công ở một nơi đầy yên bình và hạnh phúc với Chúa. Nhiệm vụ của con cháu: vẫn cứ tiếp tục cầu nguyện cho Bố và Mẹ.

*Bố đã ra đi được bốn tuần;
Không còn vất vả lẫn gian truân;
Linh hồn, Chúa sẽ đem lên tận;
Cõi phúc thanh bình tựa cảnh Xuân.*

Tuần thứ V – 12 Tháng 4, 2014

Mới đó mà BỐ đã được Chúa gọi về năm tuần rồi. Năm tuần trôi qua, nhưng con cháu vẫn nhớ BỐ không nguôi. Chẳng biết làm gì hơn bằng việc tiếp tục cầu kinh, xin Chúa, qua lời khẩn cầu của Đức Mẹ, sớm rước BỐ khỏi Luyện ngục, nơi mà hầu hết ai cũng phải trải qua để được thanh luyện thật tinh tuyền, trước khi được hưởng Nhan Thánh Chúa.

Năm tuần thoáng chốc đã qua đi;
Nỗi nhớ lòng thương vẫn chẳng suy;
Tiếp tục cầu kinh cùng Mẹ Chúa;
Cho hồn BỐ sớm thoát âm ti.

Tuần thứ VI – 19 Tháng 4, 2014

Bố đã được Chúa gọi về; thân xác đã được chôn trong lòng đất 6 tuần qua. Kiếp người 80 năm của Bố, của người đã từng nhiều lần vào sinh ra tử trong suốt thời gian chiến tranh, thật sự thì có thể cho là đại thọ rồi; thế nhưng, đứng trước cái chết, thì thấy cuộc đời sao mà mong manh quá, yếu ớt quá, như bông hoa lạt lờ trước gió, sớm muộn cũng tàn lụi; duy chỉ có linh hồn là trường tồn, không chết. Chính vì vậy, việc cầu nguyện cho các linh hồn mới là điều luôn cần thiết.

*Xa rời cõi thế sáu tuần qua;
Kiếp sống như là cánh cỏ hoa;
Sớm nở chiều tàn tan trước gió;
Riêng hồn chẳng mất, thật không ngoa.*

Tuần thứ VII – 26 Tháng 4, 2014

Đây là buổi tối cuối cùng các anh chị em và các cháu tập họp lại cầu kinh cho Bố. Tuần tới (Chúa Nhật, ngày 4/5/2014), Linh mục Phao-lô Nguyễn Ngọc Chiêu sẽ đến dâng lễ cầu hồn cho Bố, và sau lễ cầu hồn này mỗi gia đình sẽ cầu kinh vắn tắt cho Bố tại nhà riêng, để mọi người trở về cuộc sống thường ngày.

*Bốn chín ngày qua khẩn nguyện xin;
Ta cùng tín thác vững niềm tin;
Cho hồn của Bố nhanh rời khỏi;
Bóng tối - nơi giam chôn luyện hình.*